

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor din România

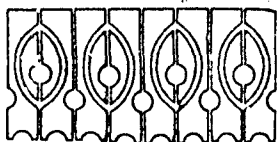
BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUPRINSUL :

1 Iuliu Pascu, membru la Consiliul Legislativ : Organizarea Ministerului de Interne	5 Gh. Dinu : Până când ?
2 Virgil Ionescu Darzeu, subdirector gen. Min. de Interne : Considerațiuni generale asupra bugetului	6 Gheorghe A. Balomiri : Să nu se fiscalizeze de tot notarii
3 Ioan Boldea : În plin amar. . .	7 Ioan Florian : Propuneri
4 St. Marinescu : Dare de seamă	8 Activitatea Uniunii Generale
	9 Ordonanțe cu caracter administrativ
	10 Publicațiuni

Apare la 1 și 15 a fiecărei luni.

MANUSCRISELE
se primesc până la 10 și 25
a lunii și nu se înapoiază.

ABONAMENTUL :
Pe 1 an 300 Lei

ADRESA :

Notariatul — Primăria

p. u. _____

judetul: _____

A APĂRUT și al II-a și al III-a volum din „Administrația Comunală” manual

cuprinzând elemente din dreptul constituțional, administrativ, financiar și matrimonial, noțiuni de contabilitatea, diferite legi și regulamente, complectat cu explicație teoretică și practică, cu modelele, exemplele necesare și practice.
Aprobat de Ministerul de Interne cu ordinul No. 19857/1926.

LUCRARE DE MARE UTILITATE PENTRU ORI ȘI CINE ȘI ÎN SPECIAL PENTRU TOATE
OFICIILE PREFECTURILOR, SUBPREFECTURILOR, PRETORIATELOR, NOTARIATELOR ȘI
PRIMĂRIILE COMUNALE.

Acest manual cuprinde și un foarte interesant chestionar cu întrebări și răspunsuri relative la deosebite nedumeriri, ce se pot ridica mai ales în lumea slujbașilor noștri administrativi, în cursul aplicării noii legi administrative, financiare și altele.

Atragem luarea aminte a d-lor: Prefecți, Subprefecți, Pretori, Notari, Primari și Secretari comunali asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor zilnice.

Acum când comunelor le lipsește o bibliotecă care să cuprindă colecțiile complete de legi, acest manual le înlocuiește cu multă prisosință.

Cercetând indicatorul, veți găsi cu multă ușurință: legile, regulamentele, circulările, deciziunile, etc., date de fiecare Minister, veți afla numărul, ziua, luna și anul *Monitorul Oficial* în care s'au publicat. Volumul III cuprinde și un „model-călăuză” cu toate formularele necesare în conceperea și redactarea actelor oficiale și particulare.

Costul acestor volume de 1800 pagini este 600 lei (câte 300-300 lei volumul).

Comenzile se vor adresa d-lui **Alexandru Buha**, președintele Uniunii Gen. a Notarilor Comunali și Cercuali, consilier financiar, delegat județean în Lugoj, str. Bisericii No 24 notând pe cotorul mandatului că suma ce se trimite reprezintă costul manualului volumul II și III.

La fiecare comandă se va adăoga în plus 25 lei care reprezintă costul recomandării, volumele urmând a fi trimise recomandat spre a fi sigur că ajunge la destinație.

Cine nu are încă volumul I, se poate primi și acela tot aici cu preț de 300 lei.

A APĂRUT : REGULAMENTELE (tip.)

conform art. 100, 264—272 al legii pentru Unificarea Administrativă și anume:

1. Regulamentul (tip.) pentru organizarea diferitelor servicii și atribuțiunea personalului al comunei.
2. Regulament (tip.) comunal de edilitate.
3. Regulament (tip.) de igienă și salubritate publică.
4. Regulament (tip.) de poliție comunală.
5. Statutul pentru constituirea asociației de pașune și
6. Regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a izlazurilor comunale și neimpărțite (urbariale).
7. Regulament pentru administrarea și exploatarea izlazului comunal (separat de cel urbarial).

Regulamentele înșirate aici sub 1—4 fiecare comună are să le întocmească conform art. 100, 264—272 în conformitate cu legea administrativă, prin cari va determina în mod amănunțit organizarea diferitelor servicii, atribuțiunile și retribuțiunea personalului.

Regulamentele de sub 5 și 6 sunt a se întocmi *imediat* și a se trimite spre aprobare Ministerului de Agricultură și spre a fi asociația (urbarială, posesorală) înregistrată în registrul personalelor juridice conform art. 84 din legea persoanelor juridice din 1924.

Pentru fiecare comună trebuie 3 exemplare.

Aceste regulamente sunt tipărite fiecare separat și se pot comanda cu ramburs, dela Dl. **Alexandru Buha**, consilier și delegat județean Lugoj, str. Bisericii 24.

Regulamentul 1 costă (un exemplar) 20 lei

”	2	”	”	6	”
”	3	”	”	6	”
”	4	”	”	20	”
”	5	”	”	25	”
”	6	”	”	20	”
”	7	”	”	25	”

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România

DIRECTOR ȘI REDACTOR RESPONZABIL:
ALEXANDRU BUHA,
președintele Uniunii notarilor, profesor al școlii
de notari, Lugoj.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
LUGOJ, STRADA BISERICII No. 24.

SECRETAR DE REDACȚIE:
Dr. ALEXANDRU VASILIE

Organizarea Ministerului de Interne

Administrația și poliția.

Introducere: Constituția și legile noastre de organizare.

I. Factorii determinanți ai organizării ministerului de interne: *Texte constituționale și principii generale de drept public.*

1. Neconstituționalitatea atribuțiilor de contencios administrativ ale consiliului superior administrativ.
2. Imposibilitatea juridică a „avizelor conforme”.
3. Erarhia serviciilor și a funcțiilor.
4. Organizarea științifică a funcționării ministerului de interne.
5. Necesitatea oficiilor de studii.

II. Factorii determinanți specifici ai ministerului de interne.

Funcțiunea administrativă.

1. Oficiul superior de studii administrative.
2. Direcțiunea superioară a personalului și de control disciplinar a personalului administrativ al ministerului și a organelor administrative locale.
3. Inspectoratele generale administrative.

Funcțiunea de poliție.

4. Necesitatea unei legi pentru unificarea polițienească.
5. Organizarea științifică a poliției de stat; oficiul de studii polițienești și de criminologie.
6. Diferențierea organelor de poliție de organele administrative.
7. Poliția comunală rurală, necesitatea organizării unei poliții de stat în comunele rurale și înlăturarea sistemului actual de poliție comunală.

III. Schițarea unui proiect de lege pentru organizarea ministerului de interne.

1. *Scopul și funcțiunile ministerului de interne.* Servicii principale și servicii auxiliare.
2. *Serviciile administrative centrale*
 - a) Oficiul superior de studii administrative și control administrativ: scopul, organizarea și funcționarea sa.
 - b) Direcțiunea superioară a personalului și de control disciplinar a personalului administrativ al ministerului și a organelor alese ale administrațiilor locale: scop și funcționarea lor.

c) Serviciile administrative locale: inspectoratele generale (regionale) numărul și organizarea lor; prefecturile de județ, preturile, notariatele comunale.

d) Erarhia funcțiilor administrative. Corpul administrativ și drepturile sale.

3. *Serviciile de poliție centrale.*

Direcțiunea superioară a poliției, siguranței și jandarmeriei.

a) Oficiul de studii polițienești de informație și de criminologie: organizarea și funcționarea sa.

b) Direcțiunea personalului și de control disciplinar a personalului.

c) Corpul de jandarmi.

Serviciile de poliție locale: inspectoratele generale de poliție, siguranță și jandarmerie; prefecturile de poliție de județ; poliția de plasă; poliția orașelor; poliția de stat în comunele rurale — organizarea și funcționarea lor.

d) Erarhia funcțiilor polițienești. Corpul polițienesc și drepturile sale.

e) Raporturile serviciilor și organelor de poliție ale ministerului de interne cu celelalte servicii și organe de poliție de stat, necesitatea unei legi pentru unificarea poliției statului.

4. *Serviciile auxiliare.*

a) Direcțiunea contabilității, cuprinzând și registratura, arhiva și intendența.

b) Serviciul arhitecturii.

c) Administrația caselor și fondurilor speciale.

IV. Dela organizarea actuală a ministerului de interne la proiectul nostru.

1. Desființarea consiliului superior administrativ și a direcțiunilor comunală, județeană și de administrație generală.

2. Fixarea direcțiunii de contabilitate într'un grad inferior al erarhier serviciilor ministerului, față de oficiul superior de studii administrative și direcțiunea superioară de personal și control disciplinar administrativ.

3. Norme pentru utilizarea actualilor funcționari superiori rămași fără direcții.

4. Abrogarea legii poliției în comunele rurale și înlăturarea actualului sistem de poliție comunală rurală.

Introducere.

Constituția și legile noastre de organizare.

Studiind legile noastre de organizarea serviciilor publice ulterioare noiei Constituții, constatăm ca un fenomen aproape constant, calcarea evidentă fie a spiritului Constituției noastre, fie chiar a unor texte precise ale ei, săvârșită în scopul de a se da unor organe ale puterii executive atribuțiuni pe care nu le pot avea.

S'ar părea chiar, că noua Constituție reprezintă limita maximă a drepturilor legiuitoare și judecătorească și că întreaga activitate legislativă, începută chiar din anul votării Constituției și de către același parlament, este determinată de o concepțiune absolut contrarie aceleia, care stă la baza pactului nostru fundamental, având ca obiectiv sporirea atribuțiilor puterii executive în dauna drepturilor constituționale ale puterilor legiuitoare și judecătorească.

Această nouă tendință a dreptului nostru public a luat două aspecte diferite: pe de o parte s'au investit un mare număr de consilii și comisii cu dreptul de a da așa numite „avize conforme“ pentru miniștri, al căror rezultat evident este acela, de a înlătura responsabilitatea miniștrilor înaintea puterii legiuitoare, pentru toate actele lor săvârșite pe baza acestor avize conforme, călcându-se astfel cea mai puternică armă a parlamentului, dreptul său de control asupra miniștrilor; iar pe de altă parte s'a acordat unui număr considerabil de comisii și consilii, dreptul de a judeca ca organe speciale de contencios administrativ în chestiuni extrem de importante, impietându-se astfel asupra dreptului constituțional și exclusiv de a judeca, al puterii judecătorești.

Despre consiliile și comisii care dau avize conforme am scris în „Curierul judiciar“ Nr. 37 și 38 din 11 și 18 Noembrie 1928, dovedind neconstituționalitatea „avizelor conforme“ și consecințele dezastruoase din punctul de vedere al dreptului public la care ele dau naștere. Neconstituționalitatea consiliilor și comisiunilor, care judecă ca organe speciale de contencios administrativ, am relevat-o în mai multe rânduri și ea va face obiectul unui studiu special. Cu acest prilej voim numai să atragem deosebită atențiune asupra faptului în sine al călcării Constituției prin legile de organizare.

Acest fapt singur, repetat mereu și în tot mai ample proporțiuni, constituie un fenomen legislativ de o excepțională gravitate. Căci chiar dacă în opinia guvernelor, a partidelor politice și a parlamentelor și-ar face loc tot mai distinct o altă concepțiune asupra rolului celor trei puteri în Stat, atât timp cât Constituția noastră nu permite intronarea acestei noi concepții, ea nu poate să-și găsească loc în legile ordinare, a căror primă condițiune necesară este aceea, de a fi absolut conforme spiritului și textelor constituționale.

În doctrină se pot discuta calitățile și defectele Constituției, în opera legislativă însă constituția nu poate fi decât strict aplicată.

Cât despre problema în sine, a noiei tendințe a dreptului administrativ, de a se pune în ajutorul organelor de deciziune și conducere superioară, organe colegiale de studiu și informații, noi suntem de mult partizanul ei. Dar aceste organe colegiale, pe de o parte trebuie să ia forma unor servicii permanente compuse din membri funcționari și cu studii și lucrări științifice speciale, pentru a-și putea îndeplini cu adevărat scopul lor de experți științifici; iar pe de altă parte este absolut exclus ca aceste oficii de studii să acapareze și dreptul de deciziune al organelor, care, conform Constituției și rațiunii de a fi a puterii executive, sunt organe de deciziune. Căci dacă opera de deciziune atrage după ea implicit și o responsabilitate personală completă, opera de studiu nu poate fi exprimată decât într-o opiniune științifică și deci nu poate atrage o responsabilitate decât restrânsă numai la buna sau reaua credință a emitenților.

Această chestiune am discutat-o pe larg în studiul nostru *Organizarea puterii executive* (Chișinău 1928) propunând în concluzie necesitatea suprimării tuturor consiliilor și comisiunilor existente actualmente pe lângă ministerele noastre, (nu însă și acelea ale așezămintelor publice de gestiune, *Etablissements publics*) și înlocuirea lor cu câte un oficiu de studii.

*

Aceste considerațiuni asupra raportului dintre legile de organizarea serviciilor publice și constituție oricât de unanim ar fi admise ele în pură teorie, sunt totuși de o permanentă și mereu actuală necesitate în practica noastră legislativă. Și dacă noi le-am reamintit aci este pentru că chiar în organizarea ministerului de interne se află un consiliu cu foarte întinse și importante atribuțiuni, Consiliul superior administrativ, care se bucură de privilegiul neconstituțional de a da „avize conforme“ și de a „judeca“ deși este un simplu organ al puterii executive în subordinea ministerului de interne.

Intr'adevăr, acest consiliu administrativ dă în foarte multe cazuri, prevăzute în legea pentru unificarea administrativă, „avize conforme“ pentru ministerul de interne, pe baza art. 337 al acestei legi; iar în temeiul art. 200 și 208 al legii administrative, consiliul superior administrativ judecă în contencios administrativ.

Relevăm că totuși scopul inițial al acestui consiliu, a fost acela ca el să fie executorul obiectiv al dreptului de tutelă și control administrativ al statului asupra administrațiilor autonome comunale și județene. Și în loc ca pentru o mai desăvârșită garantare a acestei obiectivități, să se fi respectat dreptul constituțional al puterii judecătorești de a se pronunța în toate ca-

zurile în care avizele consiliului superior administrativ ar fi fost date cu călcarea vreunei dispozițiuni legale, prin două legi ordinare s'a încercat să se facă din acest organ administrativ o autoritate specială de contencios adm., al cărei simple avize urmau să aibă caracterul de deciziuni definitive.

Din fericire însă, atât Curțile de Apel, cât și Inalta Curte de Casație, judecând în contencios administrativ, au reacționat energic împotriva acestei dezolante încălcări a Constituției, anulând decretul de dizolvare a consiliilor comunale și județene date pe baza „avizelor conforme” ilegal concepute, ale consiliului administrativ și stabilind totodată în mod principial că: consiliul superior administrativ nu este o autoritate de jurisdicție și avizele sale nu pot avea valoarea lucrului judecat.

Cu toate acestea după o greșită inspirație, chiar și proiectul de lege pentru modificarea legii administrative, depus la consiliul legislativ la începutul lunii Noiembrie 1928, cuprinde o dispoziție prin care se prevede suprimarea dreptului de apel și recurs în contencios administrativ împotriva „avizelor conforme” ale consiliului administrativ. O asemenea dispoziție este hotărât anticonstituțională și nu vedem cum ar putea deveni lege. Dar ceea ce este mai interesant încă, e faptul că un text de lege în acest sens există, și totuși el n'a împiedecat pe organele puterii judecătorești să-și îndeplinească funcțiunea lor constituțională. Este art. 3 din legea contenciosului administrativ care exclude actele de tutelă administrativă și de control erarhic din lista actelor administrative, care pot da loc la acțiune în contencios.

Faptul însă că această nefericită concepție legislativă este în continuare, faptul că prin diferite dispozițiuni și texte legale se urmărește călcarea constituției, în beneficiul puterii executive și în dauna puterilor legiuitoare și judecătorească, nu poate constitui în nici un caz un argument împotriva concepției noastre de paznic hotărâți ai așezămîntului nostru fundamental.

*

Marele serviciu al tuturor proiectelor și legilor noastre de reorganizarea serviciilor publice și anume acelea de a se desconsidera atât textele constituționale, cât și principiile științei administrative, derivă în fapt din metoda foarte comodă pentru autorii proiectelor, de a nu-și începe opera lor printr'un studiu principial și teoretic asupra celei mai bune organizări pe care ar putea să o aibă serviciul considerat, urmând a se integra apoi ulterior vechiul personal în cadrele noii organizări, — ci dimpotrivă legiuitorul nostru grăbit și chiar superficial începe totdeauna cu sfârșitul, adică prin a considera aproape exclusiv numai organizarea în funcțiune a acelor servicii, oricare ar fie ea, împreună cu interesele personalului existent, căruia i se menajează la extrem toate veleitățile. În aceste condițiuni,

rezultatul constant și necesar al oricărei reorganizări, în loc să fie un tot mai perfect respect al constituției, și o simplificare a serviciilor publice, constituie dacă nu în totdeauna un nou gest de dispreț al constituției, apoi desigur o complicare și sporire a serviciilor, căci ideea și faptul nou de organizare care se plănuiește, fatal, nu-și pot găsi concretizarea, decât numai prin înființarea de noi direcțiuni generale, direcțiuni, servicii, dacă nu chiar prin crearea de noi ministere, sau macar sudsecretariate de Stat.

Cum noi nu voim să cădem în această greșală, oricât de consacrată ar fi ea printr'o îndelungată utilizare, în proiectul de reorganizarea ministerului de interne, pe care ne propunem a-l înfățișa în studiul de față, vom folosi metoda științifică de organizare, începând cu studiul factorilor determinanți ai acestui serviciu public.

II.

Factorii determinanți ai organizării ministerului de Int.

Texte constituționale și principii generale de drept public.

În reorganizarea ministerului de interne, ca și în reorganizarea oricărui serviciu public, sunt trei elemente distincte și anume :

1. precizarea factorilor determinanți ai organizării ministerului de interne adică : definirea scopului specific al ministerului de interne și deci stabilirea exactă a naturii serviciilor, cari intră în competența sa, precum și a tuturor atribuțiunilor sale corespunzătoare ca autoritate de conducere și control ; și stabilirea exactă a consecințelor principiilor fundamentale de organizare generală a Statului, privitoare la organizarea ministerului de interne și a tuturor serviciilor sale componente.

2. Pe baza studiului temeinic al factorilor determinanți, se poate formula apoi organizarea rațională a ministerului de interne ;

3. Și în fine abia în al treilea rând vine opera de distribuirea atribuțiunilor direcțiunilor și serviciilor actuale în cadrul noii organizări, precum și încadrarea personalului existent, căruia dacă se cuvine să i se păstreze gradul și salariul corespunzător, nu i se poate recunoaște însă ca drept câștigat și exercițiul funcțiunii ca atare.

Factorii determinanți ai organizării ministerului de interne sunt, după cum am văzut, de două feluri : generali, în funcția concepției unitare de organizarea și funcționarea tuturor serviciilor publice ale Statului ; și specifici, derivând din caracterele și scopul particular al serviciilor, care alcătuiesc administrația ministerului de interne.

Vom expune pe rând pe fiecare din ei, arătând în acelaș timp și normele de organizare, pe care le impun. Și cum concepția unitară a organizării Statului își are obârșia și concretizarea ei juridică în Constituție, care este și trebuie să fie legea tuturor legilor țării,

vom începe chiar cu textele sale aplicabile organizării ministerului de interne.

Atitudinea noastră este chiar necesară, fiindcă prima datorie a legiuitorului ordinar este tocmai aceea de a nu călca în nici un fel nici una din dispozițiile și din spiritul textelor constituționale; datorie pe care din nefericire cei ce au inițiativa legală o cam ignorează, neajuns pentru a cărui înlăturare a fost creat acel organ special al puterii legiuitoare, care este Consiliul Legislativ.

Analiza textelor constituționale o vom face împreună cu aceea a principiilor de drept public unanim recunoscute ca aplicabile tuturor serviciilor publice; și în al doilea rând vom expune elementele specifice ale organizării ministerului de interne.

1. Neconstituționalitatea atribuțiilor de contencios administrativ ale Consiliului superior administrativ.

Din cele ce proced, rezultă în mod neîndoios că menținerea Consiliului superior administrativ — care este în prezent unul din principalele organe ale ministerului de interne — ca autoritate specială cu atribuții de contencios administrativ, este evident împotriva art. 107 al Constituției. Ca atare deci nu numai că nu pot fi întărite aceste atribuții ale consiliului administrativ, printr'o lege, care să li confirme existența, prin menținerea lor parțială, dar ele trebuie complet suprimate din competența lui, pentru a fi trecute în competența contenciosului administrativ, care conform aceluiaș articol constituțional este în *căderea exclusivă a puterii judecătorești*. Și fiindcă în mod cu totul greșit art. 3 al. a legii pentru organizarea contenciosului administrativ exclude dela competența Curților de apel și a Curții de Casație acțiunea în contencios având de obiect „actele privitoare la exercițiul tutelei administrative“, această dispozițiune trebuie suprimată.

Interdicțiunea acțiunii în contencios asupra actelor administrative așa zise de „tutelă administrativă“, este cel puțin curioasă, dat fiind faptul că în aceeaș sesiune în care parlamentul a votat-o în cuprinsul legii pentru organizarea contenciosului administrativ, a înscris-o ca atribuțiune specială de contencios în sarcina consiliului superior administrativ, călcându-se flagrant interdicțiunea de astă dată constituțională a art. 107.

Trebuie să fi fost în adevăr extraordinară efortarea legiuitorului pentru a fi ajuns la o atât de imposabilă soluție legislativă, atunci când din punct de vedere juridic și constituțional chestiunea este atât de clară.

Ca exemplu de atribuțiuni de contencios ale consiliului administrativ, cităm de pildă, art. 200 și 208 din legea pentru unificarea administrativă al căror cuprins categoric nu mai lasă nici o îndoială asupra caracterului consiliului superior administrativ de organ special de contencios administrativ.

Vom observa cu acest prilej, că legea pentru unificarea administrativă nu mai folosește termenul cu to-

tul nejuridic de tutelă administrativă, pentru a exprima aceeași noțiune mult mai exact prin cuvântul de control, uzitat mai ales pentru a denumi „autoritatea superioară de control“ decât acțiunea de control în sine.

2. „Avizele conforme“.

Dar dacă acestea sânt consecințele art. 107 al Constituției asupra organizării consiliului superior administrativ, apoi din concepția integrală a Constituției noastre, la baza căreia stă regimul parlamentar, al cărui suflet este responsabilitatea miniștrilor înaintea parlamentului, decurge necesitatea imperioasă a suprimării așa numitelor sale „avize conforme“, adică avize cărora trebuie să se conformeze în mod obligatoriu ministerul de interne.

Efectul juridic al obligației legale a ministrului de a se conforma avizului consiliului superior administrativ, este fatal acela de a-l acoperi pe el de orice responsabilitate față de parlament, pentru bunul motiv, că nimeni nu poate fi răspunzător de săvârșirea unui act, pe care e legalmente obligat a-l îndeplini. — Ori, această *obligație legală* vine împotriva *obligațiunii constituționale* a ministerului de a răspunde înaintea parlamentului de actele sale, este evident, că singura soluțiune juridică a problemei, nu poate fi decât suprimarea dreptului consiliului superior administrativ de a da deciziuni obligatoare pentru ministru.

Dar chiar și din punctul de vedere al concepțiunii fundamentale a puterii executive, este de neconceput obligațiunea unui organ superior, care este în speță ministrul de interne, de a se spune deciziunii unui organ inferior lui, care este în speță consiliul superior administrativ !.

Puterea executivă nu poate exista în afară de erarhia ei, toate consecințele sale, între care se prenumără și dreptul de control al superiorului asupra actelor și deciziunilor organelor în subordine.

Ori „avizele conforme“ duc tocmai la instaurarea acestui bolșevism legislativ, prin care se acordă unor simpli funcționari și organe administrative dreptul de a da deciziuni administrative, înlăturându-se pe aceasta cale dreptul de control al superiorilor lor erarhici: miniștrii.

Ba mai mult încă, cum aceste deciziuni nu sunt valabile de plin drept, ci ele necesită apostila de conformare a ministrului în numele căruia sunt date, miniștrii, cari sunt șefii responsabili ai puterii executive, sunt reduși la funcțiunea de simple organe de constatarea a deciziunilor subordonanților lor. — Și în timp ce miniștrii rămân cu toate acestea supuși controlului factorilor constituționali, membrii consiliilor și comisiunilor cari dau avize obligatoare pentru miniștrii, și în măsura în care se bucură de acest drept, nu sunt supuși controlului nimănui și cum responsabilitatea lor este înlăturată prin chiar apostila de conformare a miniștrilor, rezultă deci că aceste organe administrative, infe-

rioare miniștrilor, se bucură de o adevărată imunitate quasi suverană.

Așa dar din punct de vedere constituțional, ca și din punct de vedere al caracterelor specifice ale puterii executive, privilegiul consiliului superior administrativ de a da „avize conforme“ pentru ministru, constituie o imposibilitate juridică absolută.

*

Iată acum și alte vicii de organizare ale ministerului de interne, care provin din ignorarea câtorva principii fundamentale ale științei administrative, — principii consacrate totuși în organizarea, și funcționarea unora dintre serviciile noastre publice.

Erarhia serviciilor și funcțiilor este unul din aceste elemente esențiale ale organizării oricărui minister, din nefericire ea nu este pe deplin lămurită în dreptul nostru public actual, deși a organiza un minister este doară a stabili tocmai forma, erarhia și atribuțiunile și competența teritorială a serviciilor sale componente. Noua lege de organizarea ministerului de finanțe nu ar putea fi luată ca model pentru unificarea pe care o dorim cu toții, fiindcă ea vrând să puie o stavilă abuzului de direcțiuni generale, a cărui consecință evidentă este micșorarea autorității acestor importante servicii

publice și complicarea la extrem a rezolvirii problemelor și nevoilor obștești, a căzut în cealaltă extremă, comprimând peste măsură, mari servicii, în simple direcțiuni.

Adevărul administrativ este, că serviciile noastre publice nu mai pot fi reduse în făgașul strâmt anterior răsboiului și că dacă este absolut necesar, ca marile servicii publice cari sînt C. F. R., P. T. T., R. M. S., servicii, cari au și un vast personal și o autonomie administrativă, să fie diferențiate de celelalte prea numeroase direcțiuni generale din centralele ministerelor, apoi nu e mai puțin necesar, ca contabilitatea generală a Statului, să nu fie redusă la rangul unei simple direcțiuni și încă și aceea prin împreunarea cu alte importante servicii ale ministerului finanțelor. Noi credem că pentru a nu ne pune împotriva evoluției firești a serviciilor publice ale României întregite, trebuie să folosim un mijloc științific de organizare, adică printr'o drămuire exactă atât a competenței materiale a direcțiunilor generale actuale, cît și a întinderii personalului realmente necesar.

(Va urma).

Iuliu Pascu

Membru la Consiliul Legislativ.

Considerațiuni generale asupra budgetului

V.

Senatul-consul din 31 Decembrie 1861 re-trase șefului statului dreptul de a deschide, prin un simplu decret, credite suplimentare sau extraordinare: ori ce alocație de această natură, nu poate avea ființă decât pe bază de lege (art. 3). Facultatea de a face revirimente de fonduri însă continuă: dar numai de a fi exercitate în budgetul fiecărui minister, dela capitol la capitol, în virtutea decretelor speciale date în consiliul de stat (art. 2). S'a înțeles dealtfel, numai în cazurile urgente și inopinat născute să se admită miniștrilor reverimintele de fonduri.

Prima condiție, ca să poată funcționa acest sistem, e ca toate serviciile să fie cu articole și capitole bogat alimentate: n'a fost decât un mijloc de alocație admis la maximum creditelor necesare, pe care putea să spere miniștrii, ca să-și poată aranja și armoniza serviciile fără să facă apel la alocațiile suplimentare, și aceasta manipulare le punea la îndemână sume mari de bani, mai mari decât erau cerințele și cari nu erau toate cheltuite. Totul trebuia să con-

cure la echilibrul între venituri și cheltueli. Totuși ori cât de mari erau creditele în ansamblul lor, nu era sigur niciodată că nu vor surveni nevoi inopinate cari să dejoace toate calculele, cerând resurse în adevăr extraordinare. Dacă o nevoie de acest fel se manifesta, sub un nume sau altul, cu mai multe sau mai puține garanții, creditul suplimentar trebuie să apară. În raportul citat *Troplong*, a explicat că sunt două feluri de virimente: unul care întrebuiința o simplă deplasare de credite, care acoperea deficitul unui capitol prin excedentul altui capitol și virimentul *extrabudgetar*, care avea ca consecință crearea *de noi credite* și perturbarea în cifrele alocate budgetului în acest al doilea caz, decretul de virimente descoperia una din secțiunile ministerului însărcinat să contribuie la nevoile neprevăzute, dar, cum această descoperire făcea un gol în acea secțiune și cum era necesar să se completeze în acea secțiune ceea ce se luase și se cheltuisese în altă parte de care nu se putea lipsi, corpul le-

gislative era chemat să voteze noi fonduri pentru serviciile cărora, le fuseseră ridicate alocațiunile, în alți termeni, să se aloce cu credit extraordinar.

Președintele senatului luase o măsură, hotărând ca virimentele cari, prin importanța lor, tindeau spre credite noi, nu ar fi admisibile decât atunci, când cheltuiala era neprevăzută, urgentă, cerută la cazuri de forță majoră și de cea mai inextricabilă urgență. Aceste condițiuni erau chiar acele cărora cererile de credite suplimentare, le erau subordonate; dacă erau observate, facultatea de a decide aceste credite prin decret n'ar fi fost de loc anormale, dar cum nu trebuiau să fie deschise pentru trecut noua legislație nu putea să nu lase loc liber acelorasi abuzuri.

Chestiunea deci a fost pusă din nou, în aceleași termene, adunării naționale în urma votului budgetului pe anul 1871, atinsă această chestiune cu mai puțin sgomot, a fost tratată cu mai multă sinceritate. „A se pretinde să se suprimă absolut creditele suplimentare și extraordinare este o himeră, a spus raportorul Casimir Périer. În adevăr, ori cum ar fi denumite creditele destinate să facă față cheltuelilor extra-budgetare, vor fi totdeauna servicii publice, pentru care prevederile budgetului, ori cât de largi ar fi, se vor găsi accidental în greșală: de aici necesitatea creditelor suplimentare. De asemenea vor fi totdeauna, fie în interior, fie în exterior, circumstanțe neprevăzute, imposibil să fie prevăzute, cari vor cere întrebuintarea sumelor excedentare ale resurselor budgetului; de aici creditele extraordinare pe care adunările legislative, în cazul când nu sunt permanente, nu pot sancționa de cât atunci când cheltuiala e angajată și adesea făcută și plătită“.

Este unul din punctele cele mai delicate și în aceleași timp din cele mai importante a unei bune administrații financiare. Prima garanție a acestei bune administrații este în specialitatea riguroasă pe care imperiul n'a vrut niciodată să o accepte, căci senatul-consult din 1861 n'a chemat corpul legislativ să voteze separat de cât asupra a cincizeci și cinci mari secțiuni și facultatea de-a întrebuinta virimentele, după cum au fost stabilite și cari făcea controlul cu totul iluzoriu. Senatul-consult dela 8 Septembrie 1869 a introdus votul pe capitole, neschimbând însă dispozițiunile senatului-consult din 1861, despre care am vorbit mai sus. Orice credit extraordinar sau suplimentar supus necesității sancționării legislative; votul budgetului pe capitole și tot virimentul interzis dela un capitol la al-

tul, acestea au fost regulile financiare cari au fost observate sub regimul monarhiei constituționale și a republicei dela 1848, singurele cari au fost menținute mai departe. Trebuie de adăugat că în o adunare permanentă, deschiderea creditelor trebuie supuse aprobării prealabile. În timpul prorogațiunilor, decretele supuse consiliului de stat nu după propunerea ministerului, ci după deliberarea consiliului, vor putea prevedea nevoile presante, sub condiție de a fi convertite în legi la cea mai apropiată reunire a adunării naționale.

Creditele suplimentare nu vor putea, ca sub monarhia constituțională din 1830 și sub republica din 1848, să fie deschise de cât pentru anumite servicii votate, ale căror nomenclatură este cea prevăzută în legea din 1850, menționată mai sus, care este mult mai întinsă decât prevederile legii din 1834

Aceste principii au fost aproape textual consacrate prin articolele 30—33 din legea financiară din 1871; aceleași și azi întrebuintate în alcătuirea budgetului Franței.

După ce am arătat schema alcătuirii tehnice a budgetului din primele faze ale concepțiunei unui budget în Franța, să vedem cum au fost prezentate și votate

În fiecare an, la termenele fixate de art. 31 a decretului din 31 Mai 1862, diferiți miniștri trebuiau să depună budgetele departamentelor respective, preparate de ei, ministerului de finanțe, care le centraliza și după ele alcătuie budgetul cheltuelilor pentru a complecta budgetul gen. al statului.

Cheltuelile serviciilor publice având un caracter obligat și permanent, trebuie să se înceapă prin a le reglementa. După această formalitate se începea discutarea reducerilor pe cari le credeau utile de făcut, dacă acei cari atăcau budgetul au făcut mai întâi studii serioase a materiilor cari le tratează și nu dau guvernului avantajul de a răsturnă aserțiunile nedeașuns de bine studiate. Când ajungi în fine la discutarea capitolului cheltuelilor, chestiunile de vidat, se discută mai mult aranjamentul repartizării impozitului decât a quotității lui, pentru că cifra de care statul are nevoie, se găsește legislativ fixat prin votul capitolului cheltuelilor.

Budgetul votat constituie, ceea ce se numește legea financiară, dela 1862, distincțiunea budgetului ordinar și a budgetului extraordinar, au dat naștere la două legi financiare separate. În Anglia promulgarea budgetului se operează prin rezoluțiuni separate, dar când comitetul a

căilor și mijloacelor și-a îndeplinit misiunea și când camera, luând cunoștință de raportul său, rezoluțiunile speciale pentru fiecare serviciu, trece la un gen de recapitulare în care sunt menționate toate alocațiunile admise, cu mențiunea distincțiunii care le-a fost dată și cari nu pot fi răstălmăcite. E ceea ce se cheamă actul *apropriațiunii*.

Perioada timpului de votare a bugetului formează *exercițiul* financiar. Art. 4 a decretului din 31 Mai 1862 l-a definit astfel: perioada executării serviciilor unui buget. În Anglia, vechea Austrie, Belgia, Franța, Italia, Olanda și Prusia durata exercițiului este un an. E de trei ani în Suedia. În statele mai puțin importante din Germania este: de doi ani pentru Bavaria, pentru Baden și Saxa Coburg, de patru ani pentru Altenburg, Saxa, Württemberg, marele ducate Slessa și de Saxa Weimar, trei ani în ducatele de Brunswick și de Weiningen. Inceperea perioadei bugetului nu-i fixată uniform, de obicei e în concordanță cu anul ordinar, în anumite state, e distinctă, cum ar fi în Anglia și în Danemarca, unde începe — perioada bugetului — la 1 Aprilie, în Portugalia și Statele Unite, la 1 Iulie. Și la noi, înainte de 1926 începea exercițiul financiar dela 1 April, dela acea dată — 1926 — însă începe la 1 Ianuar al fiecărui an.

Articolul 32 din decretul imperial din 31 Mai 1862 declară că bugetul poate fi rectificat, dacă este cazul, în timpul exercițiului, se procedează la rectificare cu formele și urmând modul consacrat pentru votare de spiritul aceluiași articol. În ce privesc operațiunile regularizării, posterioare închiderei bugetului același text stipulează că vor face obiectul propunerilor speciale în legea regulamentului sau comptului definitiv.

O lege care să fixeze veniturile și chel-

tuelile va avea puțini sorți de utilitate și de eficacitate, dacă legislatorul n'ar avea dreptul să verifice întrebuițarea fondurilor conform creditelor excedente și să examineze cari venituri și cari cheltueli au fost real făcute. Rezultatul acestei verificări, operat de către adunarea națională, dă comptul definitiv concretizat prin lege și regulament

În Franța, legea dela 15 Mai 1818, art. 102, are cea întâi, pus acest principiu că regulamentul definitiv a bugetelor vor face, în viitor, obiectul unei legi particulare, modul de redactare și de prezentare a acestei legi este orânduit în cel mai amănunțit detail prin decretul din 31 Mai 1862. Nu vom intra în amănuntul acesta și vom menționa numai că art. 108 și 109, cari vor ca legea regulamentului să cuprindă subdiviziunile pe capitole a bugetului și că proiectul de lege special pentru regulamentul definitiv a bugetului a ultimului exercițiu închis și menționarea compturilor în ajutor, să aibă loc în primele două luni a anului care urmează închiderei a acestui exercițiu. În Anglia se procedează și mai repede, pentru că operațiunile de venituri sau cheltueli, face obiectul compturilor trimestriale, combinate astfel ca la sfârșitul unui trimestru administrația trebuie să fie totdeauna în măsură să supue controlului toate faptele trimestrului precedent; în asemenea condițiuni această chestiune prezintă o superioritate față de aceeași situație din Franța.

E un mare avantaj, în adevăr: procedeele administrației perfecționate, o clasificare rațională n'ar ști să înlocuiască prudența în gestiune, și o economie în cheltueli. Unde aceste calități lipsesc, comptabilitatea cea mai exactă nu servește decât la constatarea deficitului.

(Va urma).

Virgil Ionescu Darzeu
subdirector gen. Min. de Interne

În plin amar. . .

În numărul ultim al revistei noastre »Administrația Română«, a apărut ca de regulă iarăși un articol de valorosul bărbat administrativ, d-nul Virgil Ionescu Darzeu, subdirectorul general Min. de Interne. Acest articol e intitulat: »Pentru Uniunea notarilor din întreaga țară«. Evident deci că este destinat corpului notarilor. L-am cetit cu deplină satisfacție. Am constatat cu plăcere, că sunt fruntași în admi-

nistrația noastră românească, cari cunosc corpul notarilor și îl știu aprecia. Sunt puțini însă aceștia, reiese clar și din șirele acestui articol, unde să spune: »nu sunt cunoscuți în București, notarii comunali, ca rol social și administrativ deajuns. Să vorbește de ei, ca de un funcționar oarecare interesant prin atât că se vorbește puțin de el. Bun de schimbat la orice cerere și incurajat foarte puțin«. Este atâtă a-

devăr. În aceste cuvinte și pe cât de mare, pe atât de dureros pentru noi. Da, suntem cunoscuți de opinia publică de sus și de factorii competenți ca o neînsemnată unealtă, de care să facă întrebuințare, cum se convine și după aceea e părăsită și uitată până se află de bine, ca să i se ia din nou folosul. Atâta și nimica mai mult. Nu suntem demni decât pentru servicii și datorințe, o adevărată: »Miseria plebs«. Datorințele ni se inarticulează în toate legile și în toate ordinațiunile: Nu se încasează impozitele statului la timp, notarul e vina, nu e spor în școala primară, pe notar îl trage la răspundere că nu e provăzută școala cu cele trebuincioase și nu s'a îngrijit să meargă copii regulat la școală; consiliul de recrutare s'a izbit de unele piedeci și neajunsuri, notarul e făcut responsabil, că nu le-a delăturat acestea, judecătoria nu a putut delibera în o cauză oareș-care, urgia părților, cade pe notarul comunei, că nu s'a îngrijit de inmanuarea la timp a citațiunilor, în care cauză li-sa cauzat cheltueli inutile etc. Comuna e săracă și nevoiașă, notarul e cauza, că nu se îngrijește cum să cade; să aranjează o conferință oareș-care, dar nu reușește după dorință, notarul e considerat ca singurul factor, care nu a fost în stare să asigure reușita și câte astfel de exemple, nu aș putea înșira, pe cari însă, ca să nu plictisesc prea mult pe cetitor, le omit. Nu există lege, regulament, ordinațiune, unde notarul să nu-și aibă rolul și datorințele sale în toate resorturile. Dar încă nu ne-a fost dat până acuma ca undeva să ni se asigure și nouă drepturile noastre. Notarul e îndrumat pelângă amendă și câte alte amenințări, ca să se îngrijească ca preotul și învățătorul, cari sunt mai bine situați materialmente ca notar, să-și primească dela comună lemnele necesare de foc, notarului, chiar dacă locuitorii comunei îi asigură acest mic favor prin un articol în buget, acesta să tace cu motivarea că notarului nu-i compete, el e învățat și dat să sufere.

Purtăm cu adevărat carul greu al administrației țării; suntem împovărați peste măsură, ingenuchiem sub povară, totul se razemă pe noi și totul pornește dela noi și se întoarce la noi.

Cum se face totuși ca să fim așa de puțin cunoscuți și cu totul desconsiderați? Căci nu

putem să ne simțim nedesconsiderați atunci, când cu toate greutatețile, ce le purtăm, noi singuri suntem dintre funcționarii țării, cari nu avem încadrare și deci salare, ce ni se aruncă o milă demnă de cerșitori și nu de lucrători harnici și dornici de progres și înaintare? Vom răspunde în câteva rânduri la aceasta întrebare în următoarele: În mare parte purtăm vina singuri noi, nu ne-am știut impune nici când, munca noastră grea și continuă ne-a răpit tot timpul ca să ne mai putem gândi și la interesele noastre pur familiare și de existență, la viața noastră socială și la demnitatea și ambiția, ce ne incumbă lucrările ce le indeplinim.

Tacând noi, cei chemați nu ne-a apreciat munca noastră. Am rămas buni de munca pe mai departe, fără drepturi, fără pretențiuni.

La noi nu e dat să lucreze toți, unii se bucură numai de munca altora. Politizarea e mai prețuită ca munca adevărată, căci aceasta aduce foloase reale personale, pecând adevărata muncă desinteresată, este pentru binele obștesc, din care revine mai puțin folos real în aparență, pentru cei cari o exploatează.

Făcându-se la noi mai multă politică, decât muncă cinstită, nu e mirare, că munca noastră grea, se pierde în haosul politic și nu o apreciază nimeni.

Noi nu ne-am organizat politicește, ci am muncit numai din greu cu gândul curat la înaintarea și progresul țării, care are atâta lipsă azi de munca și cinstea fiecărui cetățean.

Să abandonăm ținuta noastră de până acuma?

Să politizăm mai mult și să lucrăm mai puțin?

Iată calea, pe care unele corpuri de funcționari au ajuns în o situație materială mai favorabilă decât noi.

În acest caz însă nu vom mai putea avea conștiința împăcată, că lucrăm numai spre binele obștesc. În vârtejul politicei se lucrează cu patimă.

E timpul suprem, ca factorii competenți să ne cunoască! Strigătul nostru plin de amărăciune să se audă cu un ceas mai curând!

Prin situația materială mizerabilă, corpul notarilor a ajuns la răspântie.

Videant consules!

Ioan Boldea, notar.

Rugăm cititorii nostri să achite abonamentele restante.

Darea de seamă

a președintelui reuniunii notarilor din județul Dâmbovița, rostită cu ocazia adunării extraordinare din 11 Octombrie 1928.

Onorată adunare generală
Dumnezeu Prefect
Domnilor membrii și iubiți colegi,

În primul rând țin să-mi dați voie să mulțumesc domnului prefect respectiv, că a avut toată sollicitudinea de ne-a încuviințat adunarea pentru astăzi, iar în al doilea rând d-v. d-urilor colegi, că v'ați adunat la convocare, răspunzând chemării mele, semn, că spiritul de solidaritate a început să se desvolte în corpul notăresc dâmbovițean, așa cum a început în multe județe, dându-și seama de unirea și interesul ce trebuie să arătați fiecare dintre d-v. față de reuniunea noastră, menită a deveni adevărată santinelă pentru apărarea doleanțelor corpului nostru, care este pârguia administrației rurale. În acest scop, apelez la fiecare dintre d-v. iubiți colegi, a vă îndeplini rolul celor reprezentanți cu prisosință, lucrând fără preget, cu dragoste, sânguință și în mod conștient, pentru că numai astfel ne putem ridica prestigiul de funcționari administrativi, de reprezentanți ai puterii centrale, la periferie, servind spontan, prompt și energic interesele statului, județului și comunei unde fiecare funcționați, cum și pe ale locuitorilor și cetățenilor din jurul d-v. răspunzând cu cea mai mare exactitate și rapiditate tuturor ordinilor, instrucțiunilor și adreselor ce primiți, cum și de a vă apleca urechile și asculta toate cererile ce vi-se fac, dând orice concurs necondiționat, sfaturi și îndrumări oricărei persoane ce vi se adresează, căci în noi, notarii, se reazămă administrația comunelor rurale. Comuna, care este o circumscripție teritorială, care face parte integrantă din Stat, căci nouă ni-se cer și dela noi pornesc toate inițiativele necesare administrației comunale, bineînțeles cu oare-care excepții pentru d-nii primari și d-nii secretari comunali, în care scop chiar legiuitorul a arătat prin art. 27 și 307 din legea de unificare administrativă prezența notarului la deliberările consiliului comunal, de a da sfaturi și îndrumări.

Domnilor Colegi,

Dacă cu toții ne-am face datoria la fel, cunoscându-ne atribuțiunile și aplicându-le cu tact, pricepere și bunăvoință, răsplata muncii va urma, având credința în vrednicia noastră conducători, de cari suntem siguri, că vor și

să aprecieze munca, dându-ne sprijinul și recompensa ce merităm, în așa fel, ca cel puțin să ne putem înlătura gretățile ce le întâmpinăm zilnic din punct de vedere moral, material și politic și că ceia ce nu s'a putut face în trecut, am toată nădejdea că precum aceia, ce au fost făuritorii României Mari, aceia ce au fost făuritori legii organizării comune'or rurale din 1908, socotindu-ne pe noi notarii din vechiul regat de sub fapta primarului și consiliului comunal care ne schimbau ca pe vătășei și servitori, făcându-ne funcționari de stat cu garanții și stabilitate în serviciu, și făuritori legii de unificare administrativă pentru întreaga țară „România“, ne va face un viitor frumos, creindu-ne o altă soartă, iar noi ca să le putem dovedi ceia ce pretindem, trebuie să muncim din reputeri atât ziua cât și noaptea, corespunzând în totul menirii și chemării noastre, pentru că numai astfel făcând, să ni-se dea importanța cuvenită.

Domnilor membri,

În rezumat să vă expun care este activitatea acestei filiale până în prezent.

Filiala a luat ființă în acest județ la 18 Iunie 1925, când a-ți fost convocați în acest sens și când am avut cinstea să fiu ales președintele filialei pentru care calitate fusesem delegat de d-l președinte al asociației generale, mult iubitul și stimatul nostru coleg Șerban Constantinescu din comuna Joseni, jud. Buzău, depunând toată hărnicia și întâmpinând orice sacrificiu cu înlăturarea acestei asociații.

Precedenta noastră adunare a fost la 12 August 1926, când v'am expus darea de seamă până la acea dată. La acea dată ne-a vorbit d-l prefect depe atunci, Iancu Anastasescu, scoțând în relief importanța notarului, laudând inspirația înființării asociației, invitând pe toți să devină membrii asociației, solidarizându-ne acestei idei. A mai vorbit colegul N. Enăchescu Brănești, tratând despre rolul notarului în actuala organizație administrativă, colegul I. Irimescu, Valea-Lungă Cricov despre raportul notarului cu ceilalți funcționari din comună, colegul D. Comșa Săcueni, arătând piedicile ce i se întind notarului și colegul Todoreanu Ion Pucioasa, despre situația materială în care se abate notarul în urma salariului ce primește.

Astăzi 11 Octombrie a. c. în urma apro-

bărei dată de d-nul prefect respectiv, v'am convocat aci, spre a lua în discuție ordinea de zi stabilită în convocarea trimisă de Uniunea generală sub No. 278—1928 primită pe lângă adresa d-lui președinte al Uniunii, d-nul Alex. Buha cu No. 278—1928, convocare ce urma apoi, să se ia în desbatere la adunarea generală a Uniunii, ce urma să albă loc la București în zilele de 14 și 15 Octombrie 1928, însă în urma telegramei primite dela domnii președinte al Uniunii, ministerul nu a admis adunarea pentru această dată, ci pentru o dată ce se va hotărî ulterior pentru când noi să le avem pregătite. Cu această ocaziune urmează să alegem dintre noi notarii județului. membrii care să compună comitetul de conducere al reuniunii și cari vor lua parte la adunările generale ale Uniunii cu drept de vot, având delegațiuni scrise.

Totdeodată țin să arăt, că dela început mi-ați promis că mi veți da tot concursul, de a fi cu toții solidari, dar constat că nu toți v-ați ținut de promisiune. cea mai mare parte din d-v. refuzând sau nevoind a achita la timp cotizațiunile convenite asociației, azi reuniunii, pentru a se depune la Uniunea generală, dar mă reculeg și zic, că modestul nostru salariu pe mulți din d-v poate v'a împiedecat, independent de voința a achita micile sume din cotizații.

Acum, când prin actul de fuziune din 9 Ianuarie 1928 — cu notarii comunali și cercuali din întreaga țară — adică unirea celor două organizațiuni profesionale a tuturor notarilor, făurită în orașul Arad, s'a pus bazele unei noi erezis, „un puternic stimulent de muncă spre consolidarea corpului notarial“, deci ziua de 9 Ianuarie 1928 este o zi istorică pentru notarii cât și pentru administrația rurală, urmează modificarea regulamentului acestei filiale în reuniune sub denumirea: „Regulamentul Reuniunii Notarilor din județul Dâmbovița“, în sensul statutului Uniunii generale a notarilor comunali și cercuali din România, publicat în revista noastră profesională „Administrația Română“ sub No. 15—1928, întocmind și tri-

mețând la Uniune cuvenitul proces verbal de constituire.

Cotizațiunile ce sunt de încasat sunt de lei 100 de fiecare notar pe an, lei 10 lunar pentru căminul notarilor și lei 300 anual abonamentul la revista „Administrația Română“, care este folositoare și educatoare corpului nostru, Abonamentul se poate achita din bugetele comunelor, conform ordinului Ministerului de Interne.

În privința modificării legii administrative, Uniunea generală, convocată la Brașov în zilele de 21 și 22 Iulie a. c. s'a ocupat de aceasta modificare, întocmind un memoriu și un proiect de care veți binevoi a lua cunoștință fiind publicat în revista. „Administrația Română“ sub No. 19—1928, pe care apoi complectat cu părerile noastre îl vom prezenta adunării generale, când vom fi anunțați. Desigur realizarea lui depinde de bunăvoința înaltului guvern, parlament și comisiunea însărcinată cu redactarea anteproiectului care modifică legea u. a. în cari avem mari speranțe.

Fondurile acestei filiale în prezent sunt: lei 27 677, rezultate din balul dela 22 August 1926, dat în Pucioasa, lei 1000 dela comuna Pucioasa și lei 500 dela comuna Pietreșița, toate consemnate la depuneri pe seama acestei filiale la administrația financiară Dâmbovița sub recipisele No. 2289—1927, 18567—1927 și 21102—1927, recipise aflate asupra noastră lei 974, asupra domnului casier V. Stoica, notarul comunei Colanu. Mai avem de încheiat socotelele balului dat în comuna Potlogi la 21 Iulie 1927. din cauza că nici până în prezent d-nul pretor I. Marinescu dela plasa Nucel, nu a primit rezultatul plasărilor biletelor în județ, rugând pe cei în drept a lua urgente măsuri a vărsa sumele și apoi a-le depune pe seama noastră, fonduri destinate pentru căminul notarilor dâmbovițeni.

Cu acestea zise închei mica mea dare de seamă și vă rog ca pe viitor să mi dați cel mai mare concurs, arătând și altora imboldul mișcării noastre.

St. Mărinescu
președintele Reuniunii

Până când ? . . . *)

Zilnic imi pun această întrebare, produs al unei revolte sufletești. Și revolta mea își găsește deplină legitimitate.

Până când atâta nepăsare din partea noastră? Până când vom aștepta să ne așezăm la masa pregătită de alți? Până când vom privi cum alții muncesc și se sacrifică pentru noi?!

Câte un rătăcit — așa sunt considerați — din când în când, ridică glasul prin coloanele acestei reviste. Ridică și-și chiamă colegii să revină la bunul simț, dar . . . spre desnădejdea lui . . . strigătul i se pierde și nimeni nu-l aude.

Coloanele revistei noastre, a arătat tuturor și întotdeauna, nedreptățile ce se fac corpului notarial. Dar, dacă aceia cărora le este încredințată soarta noastră, ne tratează cu atâta nepăsare, apoi nu e mai puțin adevărat că și noi . . . care ne plângem mereu . . . suntem cu mult mai nepăsători, față de însăși vitalitatea corpului din care facem parte.

Am urmărit cu multă râvnă paginile revistei și de multe ori mi-am pricinuit mult rău, când am văzut și văd atâta indolență. Las la o parte toate chestiunile ce ne privesc, tratate de noi cu indiferență și care și-ar putea găsi o cât de mică justificare. Dar, a primi o revistă și a nu trimite abonamentul câte 2-3 ani, aceasta-i o ticăloșie. Am urmărit deasemenea să văd, nu cumva avizul de plata abonamentului pe anii 1926 și 1927 să dispară din publicația revistei? . . . Ear, de unde? Sunt încă mulți cari n'au plătit abonamentul pe anii 1926 și 1927, căci dacă n'ar mai fi, avizul n'ar mai apărea.

Nu este aceasta o rușine pentru noi? Nu este aceasta o nepăsare demnă de cea mai severă pedeapsă? Și de ce?! Ași vrea să răspundă ei!

Privesc la corpul jandarmeriei, cum abo-

nează din oficiu și trimite diferite reviste jandarmilor, reținându-le costul din soldă. Ba aci se organizează și se oferă premii, pentru diferite lucrări în ramura poliției judiciare, lucrări care nu sunt altceva decât roadele muncii depusă pentru ridicarea culturii jandarmului.

Ei, jandarmii, au acest noroc ca cei din fruntea lor să le poarte de grije. Și dacă noi n'avem aceeași soartă, însemnează că nu putem face nimic? . . . Putem face, căci aceasta a fost și este credința celor care se găsesc la muncă în ogorul nostru. Și aceștia sunt puțini! . . .

Pentru cei care credința i-a împins să ridice steagul Uniunii noastre, plata abonamentului la timp este prima dovadă că și noi îi înțelegem. Ei, au contractat și contractează împrumuturi pe cont propriu, pentru ca să țină aprinsă flacăra ce pornește: »Administrația Română«.

De câteori colegul nostru, rămas cu abonamentul neplătit pe 2—3 ani, n'a cheltuit într'un moment de dispoziție, câteva sute de lei pentru nimicări? . . . Ba da! . . . Atunci de ce n'au plătit abonamentul? . . . Ași dori justificarea unuia chiar prin revistă.

Pentru cei din vechiul regat, situația e și mai tristă! . . . Mă gândesc: Ce-ar fi fost dacă vre-o 2—3 colegi n'ar fi pornit la muncă pentru noi? . . . Dacă și ei ar fi stat în inerție? Nu știu zău! . . .

Fraților! Să ne sculăm din somnul nepăsării, să ne ridicăm și să simțim jertfele celor cari se străduiesc pentru noi! Până când vom dormi?! Trebuie să înțelegem odată că starea noastră deplorabilă, este isvorată din însăși nepăsarea în care zacem — și nu vom isbuti să ne croim o altă stare, decât atunci când toți vom simți ca unul și unul ca toți.

Gh. Dinu, notar

Să nu se fiscalizeze de tot notarii

Atribuțiunile notarului ca agentul puterii centrale în comuna rurală sunt înșirate în liniamente generale în art. 366 din legea pentru unificarea administrativă. Nici aci, dar nici în alte legi nu găsim vreo dispoziție prin care notarul ar fi declarat de organ de percepere al fiscului. În baza dispozițiilor art. 36 din regulamentul asupra Contabilității comunelor rurale, perceptorii fiscali ai statului sunt însărcinați și

cu perceperea și mărirea fondurilor comunale. Pentru comunele rurale conform dispozițiilor art. 2 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice, personalul serviciului special de percepere se compune din perceptori de circumscripții rurale și agenți de percepere. Cu toate acestea în practică altminteri se prezintă situația. Perceptorii fiscali ai statului departe de a fi însărcinați cu perceperea și mărirea fon-

durilor comunale, nu împlinesc nici încasarea veniturilor statului decât în comuna de reședința a percepției. Notarul a cărui calitate și chemare ca reprezentantul puterii centrale, șeful contabilității și poliției de stat în comună, este cu totul alta, a fost însărcinat prin delegație și cu perceperea contribuțiilor de stat. Și acest ordin de delegație prin care, notarul a fost degradat la agent de percepere rural, continuă a fi menținut în vigoare de ani de-a rândul fără a se reveni asupra lui în urma experimentelor dăunătoare serviciului administrativ relevate până azi. Și mai mult! În anii din urmă pentru unele comune notarul a trebuit să formeze și rolurile chiar și în partea debitului, de-și datoria aceasta incumbă agenților fiscalului potrivit art. 104 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe. Am aflat cazuri concrete când perceptorii de circumscripții asumânduși drepturi de superior au dat ordine în scris notarului, solicitându-i înaintarea diferitelor tablouri de situația încasării impozitelor și alte cazuri, când perceptorul a convocat notarii ca pe niște subalterni ai lui la percepție, pentru a le da diferite ordine. Într-o atare împrejurare, dacă se mai continuă mult așa, notarul ca mâine se va trezi că are de șef în plasă pe perceptorul, pe șeful de secție pe agronomul etc. în afară de pretor și își va pierde toată încrederea în erarchia administrativă.

Prin atâtea lucrări fiscale, grele prin teh-

nica lor, dar mai grele prin răspunderea lor, notarul este absorbit cu totul și vrând nevrând este silit să lase pe al doilea și trei-lea plan datorile sale adevărat profesionale, din care cauză, pedeoparte suferă foarte mult interesele administrației locale; pe de altă parte, — îndeosebi în zilele de azi, când între fisc și contribuabil se desfășoară o luptă continuă, — scade prestigiul notarului în ochii populației care, începe a vedea în el pe agentul de urmărire care îl execută și nu pe notarul de odinioară a cărui demnitate îi inspira respect și încredere.

De-aceia, se impune imperios pentru prestigiul și interesul administrației comunale, încetarea delegației fiscale dată notarilor, pe cari trebuie lăsați chemării lor administrative și nu încorporați în personalul de percepere și urmărire a contribuțiilor de stat în toate comunele rurale să se facă singur de către perceptorul de circumscripții rurale și agenții de percepere ca organe ale Ministerului de Finanțe.

Uniunea generală a notarilor din România, — nădăjduim, — că va depune toată străduința adresând un memoriu binemotivat Ministerului de Interne, pentru revenirea asupra delegației fiscale dată notarilor.

Baia de Criș, la 21 Septembrie 1928.

Gheorghe A. Balomiri

Pretorul plasei Avram Iancu Județul Hunedoara.

Propuneri

referitor la sistarea factorilor postali în comunele rurale și reintroducerea vechiului sistem de a ridica poșta direct prin comună dela oficiul poștal.

Motive.

1. Factorii postali dela sate sunt oameni simpli, cari nu au garanția morală recerută și nu știu și nu înțeleg ce va să zică violarea secretului epistolar.

2. Comunele și-ar aduce poșta în tașcă de piele sub lăcat cu 2 chei, din care o cheie ar fi la oficiul poștal și una la notar și așa nu s'ar putea umbla cu poșta deschisă cum umblă azi factorii postali. Nu s'ar putea pierde din poștă și mesteca poșta și nu s'ar putea încredința la cei din familia factorului poștal cum se întâmplă azi.

3. Bani și hârtiile de valoare s'ar ridica numai dela oficiul poștal și nu dela factor, care

nu are garanția morală nici a oficiului poștal și nici a notarului.

4. Distribuția materialului R. M. S. se poate ridica prin cei interesați direct dela oficiul poștal și nu prin factorii postali.

5. Statul ar cruța multe milioane pe cari le-ar putea întrebuința pentru îmbunătățirea salariilor funcționarilor.

6. Poșta ar putea-o primi comuna mai ales acum după introducerea în toate părțile a comunicației de autobus în toată ziua și nu ca acum prin factorii postali a doua și a treia zi.

Nu putem înțelege pentru ce trebuie să ne primim poșta prin factori oameni simpli dela țară, plătiți cu bani grei dela stat a doua și a treia zi, când în mod direct dela oficiul poștal o putem ridica în toată ziua regulat, fără ca statul să țină cu salarii atâtea amar de factori postali. Factorii postali au rost numai în orașe la sate însă nu.

Inovația aceasta a fost și costisitoare pentru stat și rea și nepractică pentru populația dela țară.

Statul a creiat prin aceasta un nou func-

ționar la sate, de care populația nu are nici o lipsă.

Laz, la 29 August 1928.

Ioan Florian
notar cercul.

Activitatea Uniunii Generale.

Prezidiul Uniunii Generale a Notarilor Comunali din România a înaintat Ministerului de Interne la 2 Noembrie a. c. următoarele cereri, relative la încadrarea, respective salarizarea notarilor comunali. În tabloul alăturat la aceasta cerere reiese clar, că salariul notarilor a fost calculat și stabilit greșit, primind notarii cu o diferență destul de însemnată mai puțin, decât le compete.

Directorul general dela direcțiunea contabilității Ministerului de Interne a declarat, că se va calcula din nou salariul cu sporurile convenite și intrucât de fapt se va constata că este greșit, diferența, se va prevedea în bugetul general a Statului pe anul 1929.

Cu privire la faptul că trienalele sau sistat cu totul, s'a cerut ca să se prevadă în bugetul pe anul 1929 o diferență pentru cel puțin 200 locuri de notari. Aceasta, pentru ca notarul să poată avansa până la încadrarea lui adevărată, adică dela salariul de bază de 450 lei la 600 lei, după vechime și după merit. Textul cererilor este următorul:

Domnule Ministru!

Cu memoriul nostru din 28 Ianuar 1928 No. 710—1927 și cu acela din 15 Septembrie 1928 No. 278—1928 V'am rugat respectuos să binevoiți a ordona încadrarea notarilor comunali și stabilirea salariului lor.

Ori care alt funcționar public este încadrat și beneficiază de toate sporurile convenite lui, după salariul de bază, numai notarul comunal nu.

Am mai cerut echivalarea funcțiunei de notar comunal, cu funcțiunea de șef de serviciu și încadrarea în tipul de salarizare corespunzător acestei funcțiuni.

Am cerut apoi echivalarea funcțiunei de secretar de notar, cu aceea de șef de birou și încadrarea în tipul de salarizare corespunzător acestei funcțiuni.

Am cerut în fine stabilirea salariului și sporurilor convenite, pentru că nu se mai poate, ca acești funcționari să fie plătiți și mai departe așa, ca niște intendenți de casă, ori șofeuri sau camerști.

Tabloul anexat sub % dovedește destul de clar, că ce fel de salar și cât primește azi un notar comunal care are o pregătire superioară față de mulți alți funcționari de Stat, ori dela primăriile orașelor sau dela prefecturi.

Tabloul acesta dovedește clar, ce nedreptățiri s'a făcut corpului notarial, acelor funcționari, cari muncesc ziua și noaptea în interesul populației și pentru binele țării.

Vă rugăm din nou, Domnule Ministru, să binevoiți a ordona încadrarea notarilor comunali conform legii din 1927 pentru armonizarea retribuțiilor bugetare și intrucât aceasta nu s'ar putea, să binevoiți a-i încadra conform cererii noastre de mai sus, în baza legilor existente, a le stabili salariul și sporurile convenite după salariul de bază de 450 lei, plus trienalele, cari sunt pentru fiecare 3 ani câte 50 lei plus indemnizația specială, care este stabilită în 300 lei lunar și în fine a ordona ca aceste sume, să fie trecute în bugetul general al Statului pe anul 1929.

Primiți, vă rugăm, domnule Ministru, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni ce vă păstrăm

Alexandru Buha
președintele Uniunii.

II.

Domnule Ministru!

Cu memoriul nostru din 28 Ianuarie 1928, No. 710—1927 și cu acela din 15 Sept. 1928 No. 278—1928 V'am rugat, să binevoiți a ordona încadrarea notarilor comunali și stabilirea salariului lor.

Credem, că calcularea sporurilor convenite notarilor comunali după salariul de bază plus trienalele de 50 lei, s'a făcut greșit, deoarece după calculul nostru fiecare notar ar trebui să primească mai mult, decât de fapt primește.

Și luându se și dreptul avut de avansare cu trienalele, notarul comunal nu mai poate primi nici când salar mai mare ori câți ani de serviciu ar avea. Credem, că este bine și just, ca și notarul să poată avansa după vechime și merit.

Vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a dispune, că la alcătuirea proiectului de buget pe anul 1929, să se prevadă în buget diferența de salar, pentru cel puțin 200 locuri de notari, avansând acești funcționari dela salariul de bază 450 la 500 lei, dela 500 la 550 lei și dela 550 la 600 lei, la care să se calculeze din nou toate sporurile convenite, iar diferența să li se plătească celor în drept cu începere dela 1 Ian. 1928.

Primiți, Vă rugăm, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni ce vă păstrăm

Alexandru Buha
președintele Uniunii gen.
a not. com. din România

Tabloul retribuțiilor notarilor comun. în comunele rurale.

Vechime, ani de serviciu	Salariul de bază				Sporuri							Retribuțiunea totală	Salariul din 1928	Salariul din 1914	Leafa funcțion.		Observațiuni
	salariul de bază începător	trienalele	indemnizație specială	Total	Prima	Lalescu 80%	35%	30%	40%	15%	Total				dela județ	dela com. urbane	
1	450	—	300	750	500	600	210	615	1070	515	3510	4260	3655	166 ^{·66}	4297	4097	
3	450	50	300	800	500	600	210	630	1095	515	3550	4350	3725	166 ^{·66}	4735	—	
6	450	100	300	850	500	650	225	665	1155	600	3795	4645	3880	183 ^{·33}	4857	5077	
9	450	150	300	900	500	700	245	700	1215	582	3942	4842	4050	183 ^{·33}	5605	—	
12	450	200	300	950	500	750	260	735	1275	678	4198	5148	4125	200	5627	6392	
15	450	250	300	1000	500	800	280	770	1340	759	4449	5449	4305	216 ^{·66}	6325	6465	
18	450	300	300	1050	500	800	280	780	1360	740	4460	5510	4515	216 ^{·66}	6802	—	
21	450	350	300	1100	500	850	290	820	1420	832	4712	5812	4570	233 ^{·33}	—	—	
24	450	400	300	1150	500	900	315	855	1485	961	5016	6166	4775	233 ^{·33}	—	7485	
27	450	450	300	1200	500	950	330	890	1545	892	5107	6307	4900	250	7850	—	
30	450	500	300	1250	500	1000	350	930	1610	1030	5420	6670	5075	275	—	8332	
33	450	550	300	1300	500	1000	350	945	1635	1020	5450	6750	5220	275	—	—	
36	450	600	300	1350	500	1050	365	975	1690	1247	5827	7177	5430	300	9182	9257	
—	400	—	300	700	500	550	190	570	1000	—	2810	3510	—	—	—	—	
—	350	—	300	650	500	500	175	545	945	—	2265	3315	—	—	3052	3347	
—	300	—	300	600	500	450	155	510	885	—	2500	3100	—	—	3145	2905	
—	250	—	300	550	500	400	140	475	825	—	2340	2890	—	—	—	2627	
—	200	—	300	500	500	400	140	400	775	—	2215	2715	—	—	2790	2390	

Salariul notarului începător este stabilit în 450 lei, la acest salariu se adaugă tot la câte 3 ani câte un trienal de 50 lei, iar indemnizație specială de 300 lei.

Sporurile sunt aceleași ca și la alți funcționari. La totalul retribuțiunii este a se mai calcula chiria acelor notari, cari nu au locuință în natură, plus adausul familiar.

Alexandru Buha

președintele Uninței gen. a not. com.

Ordonanțe cu caracter administrativ.

România. Ministerul de Interne. Direcțiunea Comunală. No. 17948 C. — 19 Sept. 1928.

Domnule Prefect,

Sesizați fiind de unele prefecturi, cari cereau să li se dea lămuriri cu privire la cazurile în cari urmează să se efectueze alegerile complimentară de consilii comunale, provăzută de art. 165 alin. 3 legea pentru unificarea administrativă, vă facem cunoscut că asemenea alegeri se fac atunci când după ce s'au epuizat și supleanții, vacanțele neîmplinite ajung la o treime din numărul consilierilor aleși, ce trebuiesc să compună consiliul comunal.

Astfel, într'un consiliul comunal, compus din 12 consilieri, dacă după ce s'au utilizat și supleanții, sunt vacante 4 locuri, este cazul să se efectueze alegeri complementare.

În ceea ce privește consiliile comunelor rurale, cari sunt alcătuite din 9 consilieri aleși, alegerile complementare se vor efectua când după ce s'au epuizat supleanții, rămân vacante 3 locuri.

În cazul când într'un consiliu compus din 12 membrii, după ce s'au epuizat supleanții, rămân 7 locuri vacante, sau când în consiliul unei comune rurale, după epuizarea supleanților, rămân vacante 5 locuri, este locul a se pronunța dizolvarea consiliului comunal respectiv, făcându-se aplicarea dispozițiilor art. 273 punctul a, din legea pentru unificarea administrativă.

Comunicându-vă aceste lămuriri, vă rugăm să vă conformați întocmai, în cazul când s'ar ivi ipoteze.

p. Ministru, Indescifrabil.

Director General, C. Caloianu.

Ministerul de Interne. Direcțiunea Comunală. No. 17806 C. 17 Sept. 1928.

Domnule Prefect,

Avem onoare a vă face cunoscut, că acolo unde funcționează comisiune interimară, în locul delegațiunei permanente județene, se admită ca bugetele comunelor

să fie cercetate de comisiunea interimară județeană, întru cât această chestiune intră în afacerile de natură curente ale județului.

p. Ministru, Indescifrabil.

Director General, C. Caloian.

România. Ministerul de Interne. Direcțiunea Comunală. No. 17950 C. din 19 Sept. 1928.

Domnule Prefect,

Sesizați de unele prefecturi de județe asupra chestiunei dacă un consilier de drept care a fost suspendat din funcțiunea în baza căreia a fost desemnat în această demnitate mai poate exercita mandatul de consilier după ridicarea suspendării, de acord cu avizul consiliului superior administrativ dat în această chestiune, vă comunicăm următoarele:

Potrivit art. 24 din regulamentul pentru aplicarea art. 17—25 inclusiv și 101—107 din legea pentru unificarea administrativă, mandatul coosilierilor de drept durează cât și al consiliului comunal sau județean din care face parte; cu acest mandat nu încetează înainte de termenul legal, decât prin moartea titularului, prin pierderea de orice motive a calității în baza căreia a fost desemnat sau prin dizolvarea consiliului respectiv, după distincțiunile provăzute de art. 277 din legea pentru unificarea administrativă.

Deci față pe dispozițiunile art. 24 prin faptul suspendării din funcțiune în baza căreia au fost desemnați ca membri de drept în consiliile comunale sau județene, reprezentanții departamentelor și autorităților prevăzute de art. 19 și 103 din legea pentru unificarea administrativă, nu-și poate pierde pe tot timpul suspendării mandatul de consilier comunal sau județean, ci continuă să-și exercite acest mandat atât timp, cât el nu încetează din cauzele prevăzute de sus menționatul articol.

p. ministru, Indescifrabil.

Director general, C. Coloian.

PUBLICAȚIUNI

Tânăr bacalaureat, mozaic, necăsătorit de 27 ani, posedând la perfecție limba română și maghiară, fiind vărsat în toate agendele notariale și având o praxă mai bine de 3 ani, caută un post spre imediată angajare la vre-un notariat.

Adresa: Freiburger Ludovic, Oradea, strada Griviței nr. 28.

Caut un post de secretar sau impieगत comunal. Am o praxă de 4 ani, cu examen de capacitate la bază am 4 clase secundare, cunosc limba română, germană și maghiară, sunt de 23 de ani și necăsătorit.

Oferte rog pe adresa: Ștefan Bentze, Bulgăruș, județul Timiș.

Publicațiune de concurs.

In conformitate cu dispozițiunile prevăzute la art 78 din regulamentul pentru aplicarea legii statului funcționarilor publici, se publică concurs pentru complectarea postului de secretar comunal și postul de impiegat comunal al comunelor Nușfalău și Bilghez devenite vacante.

Cererile însoțite de actele prevăzute la art. 5 și 37 din statutul funcționarilor publici și art. 78, 73 din regulamentul pentru aplicarea acestei legi, se vor prezenta la primăria comunei Nușfalău, județul Sălaj până la data de 20 Dec. 1928.

Salarul este cel prevăzut în bugetele comunale și anume pentru secretar 3300 lei lunar și pentru impiegat 2500 lei lunar.

Nușfalău, la 30 Oct. 1928.

Notar.

Primar.

Publicațiune.

Secretar de notar, vărsat în toate agendele administrative și în cele de dare, cu maturitate, serviciul militar l'a făcut, cu practică de mai mulți ani, vorbește limba statului și limba maghiară. caută post la vre-un notariat unde este loc vacant.

Adresa: Dionisie Major, jud. Odorhe u, Cristurul-săcuiesc.

Tânăr, cu diploma de notar, având praxă de 2 ani, caut post la notariat, pe lângă un salariu corespunzător.

Aeresa: Gașpar Emanuil, Bran, jud. Brașov.

Caut un post de secretar comunal, sunt căsătorit am absolvat 6 cl. liceale, am praxă de 20 ani, sunt vărsat în toate afacerile notariale, posed limba statului, limba maghiară și germană.

Adresa: Tr. N. Ghizela-Posta.

Concurs.

La notariatul Băița (jud. Bihor) se caută un secretar de notar, eventual un scriitor de notar cu practică și cunoașterea limbii oficiale și maghiare.

Salar lunar 3000 lei, locuință și încălzit.

Tot acolo se caută și un executor de dare pe o lună cu salariu lunar de 3000 lei.

Posturile se pot ocupa imediat.

Cererile prevăzute cu acte se vor trimite pe adresa acestui notariat.

Băița, la 9 Octombrie 1928.

NOTAR.

Secretar comunal cu 4 clase liceale și 3 ani praxă la notariat, posedând la perfecție limba oficială, germană și maghiară, de 19 ani, caut post la un notariat cercual sau comunal. Oferte rog pe adresa: Cornel Cămpureanu, Rusca-Montană, județul Severin.

Concurs.

Pentru complectarea postului de secretar la notariatul cercual Bălăușeri, județul Târnava-mică publicăm concurs.

Retribuțiunile sunt cele prevăzute în bugetele comunelor, adică 4000 lei lunar și locuință.

Reflectanții să-și înainteze cererile scrise cu mâna proprie și prevăzute cu actele prescrise în statutul funcționarilor publici la oficiul notarial din Bălăușeri jud. Târnava-mică, până la data de 30 Noemvrie 1928.

Pot concura numai aceia, cari posed diploma de notar.

Postul se va ocupa imediat după numire.

Bălăușeri, la 4 Septemvrie 1929.

NOTAR.

PRIMĂRIA ORAȘULUI TOPLIȚA

Concurs

Publicăm concurs pentru complectarea postului de șefcontabil (șef de birou) la primăria orașului Toplița jud. Mureș, devenit vacant pe ziua de 31 Decemvrie 1928.

Reflectanții la acest post sunt invitați a și înainta cererea împreună cu actele recerute de art. 7 din Regulament până la data de 25 Noemvrie 1928.

Salarul lunar de bază 850 Lei plus 500 Lei indemnizație specială și accesoriile.

Toplița, la 3. Octombrie 1928.

Primar:
(ss) S. Popescu

Șeful serviciilor — Primnotar:
(ss) A. Petru Boțian.

Concurs.

Pentru complectarea postului de secretar la notariatul Șona județul Târnava-mică — devenind vacant prin dimisionare — se publică concurs.

Retribuțiunile sunt cele prevăzute în bugetele comunelor, adică 2500 Lei lunar.

Reflectanții să-și înainteze cererile scrise cu mâna proprie și prevăzute cu actele prescrise în statutul funcționarului publici la oficiul notariatului din Șona, județul Târnava-mică, până la data de 20 Noemvrie 1928.

Postul să va ocupa imediat după numire.

Șona, la 14 Octomvrie 1928.

NOTAR.